

ΔΕΝ ΕΙΣΘΕ ΚΥΡΙΟΙ ΕΑΥΤΩΝ

Πολλοί χριστιανοί δέν καταλάβαμε πώς όταν μετανοήσαμε, όταν εξομολογηθήκαμε, όταν πήραμε τήν απόφαση νά ακολουθήσουμε τόν Κύριον ὑπογράψαμε ἕνα συμβόλαιο, τό συμβόλαιο τοῦ Σταυροῦ, καί αὐτό γράφει κάτι πολύ σημαντικό «καί οὐκ ἐστέ ἑαυτῶν; ἠγοράσθητε γάρ τιμῆς δοξάσατε δὴ τόν Θεόν ἐν τῷ σώματι ὑμῶν καί ἐν τῷ πνεύματι ὑμῶν, ἅτινα ἐστί τοῦ Θεοῦ» (Α' Κορινθ. 6, 19-20).

Πολλοί νομίζουν καί πιστεύουν πώς ὁ ἑαυτός των τοὺς ἀνήκει καί μποροῦν νά κάνουν ὅτι θέλουν. Καί τώρα ἀκόμη πού πιστέψαμε, πού μετανοήσαμε γιά τή ζωή πού κάνουμε, ἐξακολουθοῦμε νά χρησιμοποιοῦμε τόν ἑαυτόν μας ὅπως ἐμεῖς θέλουμε, μέ ἀποτέλεσμα νά ἀμαρτάνουμε θεωρώντας κάτι δικό μας χωρίς νά εἶναι δικό μας.

Ὅταν ζούσαμε προηγουμένως χωρίς Χριστό, χωρίς σταυρό, τότε πράγματι ὁ ἑαυτός μας μᾶς ἀνῆκε καί μποροῦσαμε νά τόν κάνουμε ὅτι θέλουμε, ἀλλά τώρα πού μᾶς ἀγόρασε ὁ Κύριος, τώρα πού ὑπογράψαμε τό συμβόλαιο ὅτι ἀνήκουμε σ' αὐτόν τώρα δέν εἴμαστε κύριοι τοῦ ἑαυτοῦ μας. Τώρα ἀνήκουμε στόν Κύριο, αὐτός μᾶς κυβερνᾷ αὐτός μᾶς κατευθύνει, ἀνήκουμε στήν ὑπηρεσία τοῦ Κυρίου. Μή μοῦ ὅτι δέν ἤξερες τί ἔκανες ὅταν ὑπέγραψες τό συμβόλαιο τῆς μετανοίας καί ἐπιστροφῆς στό Θεό.

Μπορεῖς ὅταν πουλήσεις τό αὐτοκίνητό σου, νά πᾶς μετά νά τό πάρης πίσω σάν νά ἦταν δικό σου γιά νά κάνης μιά βόλτα; Μπορεῖς ἄν πουλήσεις ἕνα κτῆμα νά πᾶς μετά γιά νά μαζεύσης τοὺς καρπούς του σάν νά ἦταν δικοί σου; Ὁχι πιά, αὐτό θεωρεῖται κλοπή, ἀδικία.

Μέχρι τώρα ὁ ἑαυτός σου σοῦ ἀνῆκε καί μποροῦσες νά τόν κάνης ὅτι θέλεις, τώρα ὅμως ὄχι. Τώρα τό σῶμα σου, τά χέρια σου, τά πόδια σου, τά μάτια σου, ὅλα τά μέλη σου καί αὐτή ἡ ζωή σου

ἀνήκει στόν Κύριο. Τά ἔχει ἀγοράσει πολύ ἀκριθά. Τά ἔχει πληρώσει μέ τό τίμιον αἷμα του.

Καλεῖται ὁ πιστός νά δοξάσει τόν Θεό μέ ὅλα του τά μέλη, κάνοντας τό θέλημα τοῦ Θεοῦ. Ἡ ζωή τοῦ πιστοῦ εἶναι μιᾶ ζωντανή μαρτυρία ὅτι ἀνήκει στόν Κύριο καί ὅτι αὐτόν ὑπηρετεῖ. Ὁ Ἄπ. Πέτρος γράφει: «Εἴ τις λαλεῖς ὡς λόγια Θεοῦ. Εἴ τις διακονεῖ, ὡς ἐξ ἰσχύος, ὡς χορηγεῖ ὁ Θεός, ἵνα ἐν πᾶσι δοξάζεται ὁ Θεός διά Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὃ ἡ δόξα καί τό κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων ἀμήν» (Α' Πετρ. 5,11). Ἡ ζωή τοῦ πιστοῦ εἶναι μιᾶ συνεχή δόξα τοῦ ὀνόματος τοῦ Κυρίου.

Ο πιστός πού ἀνήκει στόν Κύριο, δέν νοιάζεται γιά τή ζωή του, δέν ἀνησυχεῖ γιά τό αὔριο, γιά τό μέλλον, γνωρίζει ὅτι ἀνήκει στήν ὑπηρεσία τοῦ Θεοῦ, εἶναι διάκονος καί δοῦλος τοῦ Κυρίου. Ο Κύριος φροντίζει γι' αὐτόν, αὐτός μεριμνᾷ καί φροντίζει γιά τή ζωή του, γιά τήν ὑγεία του, γιά τήν ἀσφάλειά του. Γράφει ὁ Ἄπ. Παῦλος: «τίς στρατεύεται ἰδίοις ὀφωνίοις ποτέ;» (Α' Κορινθ. 9,7), ποιός στρατεύεται μέ δικά του ἔξοδα; Ο Κύριος φροντίζει, ὁ Κύριος μεριμνᾷ γι' αὐτόν.

Ο πιστός πού ἀνήκει στόν Κύριον ἐργάζεται διά λογαριασμόν τοῦ Κυρίου του, μέ ὅλες τίς δυνάμεις του στήν ἐπικράτηση τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ ἐπί τῆς γῆς. Εἶναι ὁ πρεσβευτής τοῦ Χριστοῦ καί ἐργάζεται γιά τόν Κύριον μέ ὅλες του τίς δυνάμεις πού τοῦ παρέχει ὁ Κύριος. Ποτέ δέν συμβιβάζεται, ποτέ δέν συμμαχεῖ μέ τοὺς ἐχθρούς τοῦ Κυρίου του, τό πολίτευμά Του εἶναι οὐράνιο δέν τόν ἀπασχολεῖ τίποτε τό γήϊνο, τίποτε τό ὑλικό, ἐργάζεται μόνο γιά τά συμφέροντα τοῦ Κυρίου του. Αὐτός εἶναι ὁ πιστός πού παρέδωσε τά πάντα στόν Κύριο του, δέν ἔχει τίποτε δικό του, τό μόνο δικό του εἶναι ὁ Κύριος πού τόν ἀνήκει, σ' αὐτόν ἐμπιστεύεται ὁ Θεός, σ' αὐτόν ἀποκαλύπτεται, μ' αὐτόν ἐργάζεται.

Π.Π